

با عنایت به منطقی این بند از ماده ۳ اخذ آخرين دفاع از تکاليف بازپرس در تمامی پرونده هاست حتی پرونده هاي که بازپرس عقيده بر مجرميته متهم ندارد و پرونده متهم به صدور قرار منع تعقيب و يا موقوفي تعقيب می گردد در حالی که به نظر مي رسد صرفاً در مردي که بازپرس عقيده به مجرميته متهم دارد اخذا آخرين دفاع ضروري است و در سائر موارد چنین تکليف ندارد.

۳- در بند ز از ماده ۳ آمده است... کليه قرارهاي داديار بايستي با موافقت دادستان باشد... در حالی که شايسته است قرارهاي نهايی را مشمول اين تکليف نماید نه کليه قرارها، زيرا داديار بايستي حداقل در اخذ تامين نظر مستقلی داشته باشد. ضمن اينکه لزوم موافقت دادستان با کليه قرارهاي داديار موجب اطاله رسيدگي می گردد.

۴- در بند ماده ۳ آمده است... بازپرس دستور ابلاغ قرار صادره به شاكى خصوصی را می دهد... و سخني از ابلاغ قرار به متهم به ميان نيمده است حال آنکه به نظر مي رسد حتی در صورتی که درباره متهم قرار منع يا موقوفي تعقيب صادر شود اين قرار باید به او ابلاغ شود. همچنين در بند ماده ۳ اعتراض به قرارهاي منع تعقيب و موقوفي تعقيب را صرفاً حق شاكى خصوصی دانسته است در صورتی که باید اين حق را برای متهم نيز به رسميت بشناسيم به خصوص در مورد قرار موقوفي تعقيب ناشي از گذشت شاكى خصوصی در جرایم قبل گذشت، مثلاً فرض كنید شخصی به طور واهی علیه دیگری تحت عنوان اهانت شکایت می کند و در مرحله تحقيقات گذشت می نماید و قاضی دادسرا به لحاظ گذشت شاكى قرار موقوفي تعقيب صادر می نماید اما مشتكی عنه مدعی است که شکایت واهی است (و واقع امر نيز چنین است) و می خواهد بی گناهی خود را به اثبات برساند تا قرار منع تعقيب به لحاظ عدم احرار و قوع بزه در موردش صادر شود. گرچه نتيجه هر دو قرار (منع تعقيب و موقوفي تعقيب) عدم تعقيب متهم است ولی هر کدام از اينها آثار حقوقی و اجتماعی مختلفی دارد. به عنوان مثال در اين فرض شاكى می تواند مدعی باشد که با گذشت من تعقيب موقوف شد و اين امر به معنai بی گناهی نموده است در حالی که متهم مدعی است که بی گناه بوده و دلایل کافی برای اثبات بی گناهی خود داشته است ولی قاضی به محض گذشت شاكى قرار موقوفي تعقيب صادر کرده و به دلایل من توجهی ننموده. و همچنين چنانچه حقی برای متهم تحت عنوان اعاده حیثیت و شکایت علیه شاكى (تحت عنوان افتراء) قائل باشيم در این فرض این حق برای متهم موردنظر مستقر نمی شود زیرا بی گناهی وی اثبات نشده است تا پتواند به عنوان افتراء اقامه شکایت کند بلکه به دلیل گذشت شاكى رسیدگی

ترجم اسدیان - معاون دادستان عمومی و انقلاب شهرستان ری

لزوم آموذش اعضای شوراها

سال ۱۳۷۵ مشغول به کار قضایي شده و تاکنون، به عنوان قاضی تعقيب و دادرس دادگستری نورآباد و رئيس شعبه در دادگستری خرمآباد و معاون قضایي دادگستری ورامين انجام وظيفه نموده و در حال حاضر از ابتدای تشکيل دادسرا معاون دادستان دادرسای شهری می باشد.

■ با توجه به قانون مربوط به تشکيل دادرسای عمومی و انقلاب بهنظر شما در اين مدت کوتاه تأسیس دادسرا، آيا اين قانون كامل و جوابگو می باشد؟ چنانچه نقابصی در اين مدت مشاهده شده بيان فرمایید.

در مجموع قانون مناسبی است اما در اين قانون بعضی ايرادات و ابهامات جزئی وجود دارد که باید رفع گردد به عنوان نمونه به چند مورد اشاره می کنیم:

۱- در بند ماده ۳ از قانون اصولی قانون تشکيل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۸۱، با هدف حفظ حقوق متهم مقرر شده است:

«... به هر حال مدت بازداشت متهم نباید از حداقل مجازات حبس مقرر در قانون برای جرم تجاوز نماید ». به نظر مي رسد اين عبارت جامع نمی باشد چون که صرفاً شامل مواردي می گردد که در قانون برای مجرم مجازات حبس پيش بینی شده است و قانون نسبت به مواردي که مجازاتی غير از حبس در نظر گرفته ساخت است زیرا نه ذکرى از سایر مجازاتهای به ميان آورده و نه ملاكي جهت محاسبه سایر مجازاتهای نسبت به حبس ارائه گردد است.

۲- در بند ک ماده ۳ از قانون مزبور مقرر گردیده است... پس از آنکه تحقيقات پایان یافت بازپرس آخرین دفاع متهم را استمع نموده با اعلام ختم تحقيقات و اظهار عقيده خود پرونده را زند دادستان می فرستد...».

پرونده های محکماتی و يا اجرایی پرداخته که تا حدودی زيادي امكان انجام وظيفه قانونی مورد اشاره را ممکن نماید.

■ مشکلات شما در محیط کار چیست؟

از جمله مشکلات موجود به طور اجمالی می توان به فقدان ساختمان مناسب با تعداد شعب و واحد های قضایي موجود، کافي نبودن پرسنل قضایي و اداري که بهخصوص در بخش قضایي کاملاً ملمس و محسوس می باشد و فقدان واحد ارشاد کارآمد اشاره نمود.

■ انتظار شما از مسؤولان دستگاه قضایي کشور چیست؟

به نظر مي رسد پاسخ سؤال مذکور به اشكال مختلف در پاسخ به سؤالات قبلی داده شده ولی به طور خلاصه لازم می دانم به ضرورت بازنگري در قوانین مختلف و حذف تشریفات بهموده خصوصاً در رابطه با مساعد قانونی، تخصصي نمودن هر چه بيشتر امور قضایي، اهتمام بيش از پيش به اسر آموزش و ايجاد فرصتهای آموزشی و مطالعاتی برای قضات و کارمندان اشاره نمایم.

بی مناسبی نیست که مذکور بشوم امر آموذش صرفاً با تدوین و چاپ کتب و نشریات مختلف مقدور نمی گردد، و نیز تقاضای خود را بر اعمال و اجرای صحیح ماده ۳۸ قانون اصلاح پاره ای از قوانین منی بر تکلیف وزارت دادگستری به اعطای فرصتهای مطالعاتی به صورت منظم و سالیانه به قضات و کارکنان اداری اعلام داشته و از ریاست محترم قوه قضائیه خواستار عنایت ویژه به اجرای صحیح آن می باشم. از جمله موارد مهمی که مورد تقاضای اکثریت قضات و کارکنان دستگاه قضایي کشور می باشد هماناً توجه بيشتر به امور رفاهی و وضعیت معيشي آنان می باشد که تناسبی با مسؤولiteای محوله نداشته و بعضی سطح دریافتی آنان حتی پایین تر از پرسنل برخی از دستگاههای اجرایی می باشد.

دانشجوی دکترای دانشگاه شهید بهشتی که از

مجرم می باشد در تناقض است زیرا نتیجه تحمل حبس به جای اینکه اصلاح مجرمین و تربیت و تنبیه آنان باشد، تحری آنان در ارتکاب جرم به خاطر آموختن راههای بزهکاری از سایر زندانیان است.

دوم اینکه صرف نظر از مفصل تراکم زندانها دغدغه مهم دیگری هم وجود دارد و آن این است که اصولاً چرا باید از مجازات حبس استفاده کنیم یا به عبارت دقیق تر چه موقع باید مجرم را حبس کنیم و آیا این مجازات برای همه جرایم مناسب است. یکی از مهمترین دلایل طرفداران حبس مصون داشتن جامعه از خطر جانیان است آنان معتقدند باید بازندانی کردن مجرمین جامعه را از شر آنها خلاص نموده و اثر دیگر حبس تنیه خود متهم است اما در مقابل حبس دارای آثار منفی زیادی نیز می باشد از جمله اینکه با زندانی نمودن یک نفر خانواده وی در معرض انواع تهدیدات و خطرات بالقوه وبالفعل قرار می گیرد و چه ساده اثر زندانی کردن یک نفر ما باعث مجرم شدن کلیه اعضای خانواده یا لاقل عده ای از آنها شویم و اگر دقیق تر این قضیه مورد تحلیل عقلی قرار گیرد می بینیم که ما با زندانی نمودن مجرم به نوعی خانواده وی را نیز مجازات کرده ایم و همچنین همانگونه که عرض کرد زندان دانشگاه خرابکاری است که بعضاً ممکن است مجرمین عادی را به مجرمین خطرناک تبدیل کند و همچنین بیان شد که زندان محل شیوع انواع بیماریهای خطرناک است که ممکن است زندانی به آنها آلوه شود و در آئینه پس از ورود به اجتماع خود عامل انتشار آن بیماریها گردد که تبعاً فزینه معالجه این بیماران نیز بار مضاعفی است که به دولت و به تبع آن به جامعه تحمل می شود.

التبه واضح است که بیان این مطالب به معنای نفعی مجازات حبس نیست و همان طوری که می دانیم به موجب قانون بعضی از مجرمین حتماً باید به حبس محکوم شوند اما در مورد بعضی دیگر که اغلب جرایم را شامل می شود قاضی می تواند

در صورت وصول اطلاع از تهیه مقدمات جم باید جهت پیشگیری از وقوع آن دستور لازم را به ضابطین بدهد.

■ دادیار چه و عمله وظایف وی چیست؟

دادیار قاضی ایستاده است که به نمایندگی از طرف دادستان انجام وظیفه می کند و عنوان سابق آن وکیل عمومی بوده است و عمله وظایف وی عهده داری انجام تمام یا بخی از وظایف و اختیارات قانونی دادستان می باشد که از طرف دادستان به وی ارجاع می گردد. همچنین دادیار در غایب دادستان و معاون او جانشین دادستان محسوب می شود.

■ در مورد مسائل زندانیان نیز چنانچه مطلبی دارید بیان نمایید.

به نظر می رسد یکی از دغدغه های مهم ریاست محترم قوه قضاییه حضرت آیت الله شاهروodi مساله زندان و زندانیان است که دستورالعملها و رهنمودهای مفیدی نیز در خصوص این موضوع صادر فرموده اند این مساله از زوایای متعددی قابل بررسی است: اول از لحاظ تراکم بیش از حد زندانها و نبود جا و امکانات لازم برای زندانیان (که به گفته مسؤولان محترم سازمان زندانها چند برابر ظرفیت زندانها زندانی داریم). که این مساله خود می تواند دارای آثار و تبعات منفی بسیاری باشد که از جمله می توان به گسترش و شیوع انواع بیماریهای مسری و خطرناک مانند ایزد، هپاتیت، سل و ... اشاره کرد همچنین عدم وجود طبقه بندی در بعضی زندانها که دلیل اصلی آن بودامکانات متناسب با تعداد زندانیان است موجب می شود که زندانیانی که با اتهامات مختلف در یک مکان محبوس می باشند تجربیات منفی خود را با همدیگر تبادل نمایند که این امر باعث می گردد که متهمنی که با ارتکاب یک بزه سبک راهی زندان شده تبدیل به فردی بزهکار با اندوخته های فراوانی از تجربیات سایر مجرمان خطرناک شود که این وضعیت با فلسفه مجازات حبس که اصلاح

متوقف شده است علی ای حال شایسته است قانون گذار به متهم نیز در اینگونه موارد حق اعتراض بدهد.

■ در بند ماده ۳ آمده است که نظر دادگاه در مورد قرارهای بازپرس قطعی است اما مشخص نیست قطعی بودن این قرارها دقیقاً به چه معنا است یا به عبارتی دو نوع برداشت از این موضوع می توان داشت:

الف: این قرارها قابل تجدیدنظر نیستند: دادگاه مکلف است به تعییت از آنها مثلاً اگر بازپرس قرار منع تعقیب صادر نماید ولی دادگاه نظر بر مجرمیت داشته باشد بازپرس مکلف است نظر دادگاه را پسندید و قرار مجرمیت صادر نماید.

همچنین در این قانون مرجع حل اختلاف بین دادسرا و دادگاه مشخص نیست مثلاً چنانچه بین دادیار یا بازپرس و دادگاه در مورد عدم صلاحیت اختلاف باشد آیا مرجعی جهت حل اختلاف وجود دارد یا نظر دادگاه لازم الایاع است.

■ معمولاً چه نوع جرایمی جهت رسیدگی به شعبه های دادیاری ارجاع می گردد؟

به غیر از جرایمی که رسیدگی به آنها در صلاحیت دادگاه کیفری استان است (که رسیدگی به این جرایم در داد سرا از وظایف بازپرس است) دادیار می تواند به کلیه جرایمی که رسیدگی آنها وظیفه دادسرا است رسیدگی نماید. همچنین در مورد جرایم ذکر شده دادستان تا قل از حضور و مداخله بازپرس اقدامات لازم برای حفظ و جمع آوری دلایل و آثار جرم به عمل می آورد که این وظیفه نیز معمولاً به دادیار واگذار می شود.

■ به نظر شما وظیفه دادسرا در پیشگیری از وقوع جرایم چه می تواند باشد؟

به موجب بند ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی اقدام مناسب برای پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین از وظایف قوه قضائیه است اما به نظر می رسد ابزار لازم برای انجام این وظیفه مهم در اختیار دستگاه قضائی قرار داده نشده است و حتی انجام چنین وظیفه ای صرفاً از عهده یک قوه نیز بر نمی آید. بلکه همکاری قواه سه گانه را می طلبند من در اینجا مثالی عرض می کنم: مثلاً ایجاد روشنایی در معابر و کوچه ها نقش به سزانی در کاهش جرم سرفت دارد یعنی اینکه از اقدامات لازم برای پیشگیری از جرم سرفت، زودودن تاریکی است حال قوه قضائیه که مکلف به پیشگیری از وقوع جرم است چگونه می تواند روشنایی معابر را تامین کند. قطعاً این موضوع همکاری دولت را می طلبد. اما در عین حال دادسرا با اقداماتی که نیاز به اینگونه تمهدات مادی ندارد می تواند قسمی از این وظیفه را انجام دهد به عنوان مثال اتخاذ تدابیر لازم جهت شناسایی و نظارت بر مجرمین ساقبه دار به جهت کنترل آنها و جلوگیری از ارتکاب جرائم جدید را می توان از وظایف دادسرا جهت پیشگیری از جرم دانست. همچنین دادسرا

تأسیس سازمان بازرسی کل کشور به عنوان بایگان، از اوایل سال ۱۳۵۸ تا کنون در واحد های مختلف قضایی شهرستانی من جمله دادسرای عمومی سابق شهری در سمت های منشی شعب دادیاری و باز پرسی، مسؤول دفتر اجرای احکام کیفری، مدیر دفتر باز پرسی شعبه اول و پس از انحلال دادسرای سابق شهری: مدیر دفتر شعب ششم و اول دادگاه عمومی شهری و درنهایت از سال ۱۳۷۸ تا به حال در پست ثابت سازمانی مدیر دفتر کل (کارشناس امور قضایی) دادگستری شهرستان ری انجام وظیفه می نمایم.

این دادگستری دارای ۳۸ نفر قضایی ۶۲ نفر کارمند رسمی ۳۴ نفر کارمند پیمانی و ۵۴ نفر کارمند روزمزد می باشد که تعداد اخیرالذکر حدود ۲۰ نفر نیروی خدماتی را نیز در بر می گیرد.

شایان ذکر است در سال ۱۳۷۸ به محض صدور دستور مقام مأمور دایر بر تصدی و انجام وظیفه در پست مدیر دفتر کل دادگستری شهری با تجربیات گذاشته ام، به راحتی و بدون ایجاد وقه در انجام امورات محله، مسؤولیت محوله را با توکل به خدای متعال شروع و به عهده گرفتم و بحمد الله... تا کنون و تا این لحظه رضایت مسؤولین محترم و مراجعین محترم حاصل است که امید دارم رضایت حق تعالی نیز حاصل شده باشد که رضایت ذات اقدسش در رضایت مردم است که همان مراجعین عزیز و محترم می باشند.

لذا از محضر باری تعالی مسأله دارم توفیق و سلامتی به حقیر عنايت فرماید تا همچنان در کتاب سایر همکاران محترم قضایی و اداری که موفقیت خود در انجام امورات اداری را مرهون و مدین آن عزیزان هستم تجربیات و اندوخته های اداری ام و همچنین سعی و تلاشیم را به کار بستند تا انشاء الله حتى المقدور مراجعین محترم به این دادگستری از نظر انجام امورات اداری و اخذ پاسخ در این سال که از طرف رهبر معظم انقلاب اسلامی سال پاسخگویی نام گرفته راضی برگردند، انشا...

افراد جامعه بدون تحمل هزینه دادرسی می توانند مسایل خود را حل و فصل کنند اما باید به این نکته نیز توجه داشت که این شوراهای مراجع قضایی نیستند و اعضای آنها الزاماً تخصص قضایی ندارند بنابراین فعلایاً باید توقع داشت که این مراجع به مانند محاکم آرای متقدن و محکم صادر نمایند علی هذا برای رفع این نقیصه لزوم آموزش اعضای آن را مذکور می شویم. مجدداً تأکید دارم براین نکته که این شوراهای باید در مسیر ایجاد صلح و سازش بین اصحاب دعوای حرکت کنند نه رای به محکومیت یکی از طرفین و هر چه صلاحیت کیفری آنها کمتر باشد به عدالت قضایی نزدیکتر است و هر چه صلاحیت آنها در ایجاد سازش بیشتر باشد نیز همین طور. البته حسب آین نامه اجرایی این قانون برای شوراهای در ایجاد صلح و سازش محدودیت وجود ندارد مگر در موارد که قضیه کیفری بوده و جنبه عمومی (غیرقابل گذشت) داشته باشد که در این موارد نیز چنانچه موضوع واجد هر دو جنبه (عمومی و خصوصی) باشد شورا می تواند در مورد جنبه خصوصی آن طرفین را به سمت صلح و آشتی هدایت نماید. در مجموع وجود این مراجع در پیشبرد اهداف قوه قضاییه که مهمترین آن احراق حق است موثر خواهد بود.

ابراهیم شکیب پور - مدیر دفتر کل دادگستری شهرستان ری رضایت حق تعالی رضایت مردم

با ۳۳ سال سابقه خدمت و دارای مدرک تحصیلی دپلم متوسطه در پست های مختلف اداری در: اداره سجل کیفری و عفو و بخشودگی، دفتر کل دادگاه های سایق استان، منشی شعب استان و جنائی سایق (با حفظ سمت)، در بدرو

به موجب ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی با ماده ۷۲۸ه قانون مذکور و یا برخی قوانین دیگر مجازات را تخفیف دهد یا با ملاحظه خصوصیات جرم و مجرم دفعات ارتکاب جرم در موقع صدور حکم یا بعد از آن از مقررات مربوط به تخفیف، تعلیق و مجازات های تکمیلی و تبدیلی از قبل قطع موقت خدمات عمومی حسب مورد استفاده نماید. و با توجه به اینکه حبس تنها چاره و یا بهترین چاره نیست (و حتی در شرایط فعلی بدترین نوع مجازات است) تا جایی که امکان قانونی داشته باشد نباید از این مجازات استفاده نمود البته بحث های دیگری حول این موضوع مطرح است از جمله مجازات های جایگزین حبس با حبس در منزل و... که به دلیل طولانی شدن بحث به آنها نمی پردازم.

نظرنان در مورد شوراهای حل اختلاف چیست؟ آیا وجود این شوراهای را در گمک کردن به احراق حقوق مردم موثر می دانید.

بله یقیناً همین طور است. تشکیل شوراهای حل اختلاف از اقدامات مهم ریاست محترم قوه قضاییه حضرت آیت... شاهروندی است که در راستای ایجاد فرهنگ صلح و سازش و کاستن از حجم کار محاکم دستور تشکیل آن را صادر فرمودند. می دانیم فلسفه این شوراهای داوری و ایجاد صلح و سازش است داوری یعنی رفع اختلاف میان افراد از طریق داور یا داورانی که طرفین یا به انتخاب خود یا به دستور مراجع قضایی (نظیر داوری مقرر در ماده واحده قانون ۱۳۷۱ مجمع تشخیص مصلحت نظام) انتخاب مراجعت مقررات مربوط به طلاق مصوب می کنند. داوری اختیاری جایگاه قانونی نیز دارد به طوری که در مساد ۴۵۴ تا ۵۰۱ آین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ به این موضوع پرداخته شده است.

به علاوه ماده ۱۸۹ قانون برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۹/۹/۱۳۷۹ مجمع مجلس شورای اسلامی مقرر داشته است: به منظور کاهش مراجعت مردم به محاکم قضایی و در راستای توسعه مشارکت های مردمی رفع اختلافات محلی و نیز حل و فصل اموری که ماهیت قضایی ندارند و یا ماهیت قضایی آن از پیچیدگی کمتری برخوردار است به شوراهای حل اختلاف و اگذار می گردد... همانگونه که عرض کردم وظیفه اولیه و ذاتی این شوراهای حل اختلاف بین مردم است بویه در حل و فصل آنها نقش ویژه ای دارد که داوری در حل و فصل آنها نقش ویژه ای دارد که حتی از نقش دادگاهها موثیت است. با ایجاد این شوراهای هم از حجم و تراکم کار محاکم کاسته می شود و هم به دلیل مقتد نبودن به تشریفات خاص دادرسی رسیدگی سریع تر به نتیجه می رسد و موجب رضایت مردم از حکومت می گردد. از طرفی رسیدگی در این شوراهای مجانية است و